

EGYETEM

Szegedi fiatalok is köszöntötték a Lengyelországba látogató pápát + FOTÓK

Ez a tartalom archív! A cikkben szereplő információk a megjelenés óta megváltozhattak.

Megjelent: 2016.08.03. 06:00

Szerző: **Tóth Marcell**

Megosztás 0

2016. július 25. és augusztus 1. között rendezték meg Krakkóban a katolikus Ifjúsági Világtalálkozót. A másfél millió résztvevő a világ minden tájáról érkezett Dél-Koreától Dél-Amerikáig. 120 bíboros mellett Ferenc pápa is ellátogatott a helyszínre. A katolikus egyházfő homíliájában arra bízta az ifjúságot, hogy ne féljen hinni az új, a nemzetek közötti gyűlöletet elvető emberiségben. „Ne vesztésétek el bátorságotokat, hanem mosolyogva hirdessétek a reményt, és legyetek áldás az egyetlen emberi család számára” – számolt be az MTI. 2019-ben Panamában tartják a következő Ifjúsági Világtalálkozót. A Szeged-Csanádi Egyházmegye szervezésében 103 fiatal vett részt a találkozón. Lapunknak Miklai Attila, a Szegedi Tudományegyetem hallgatója számolt be élményeiről.

– Minden Ifjúsági Világtalálkozó egy adott gondolatkört követve épül fel. Mi volt a vezérmotívuma az idei találkozóknak?

– A találkozó központi témája az irgalmasság volt, mottója pedig a Nyolc Boldogság vonatkozó részletéből származott: „Boldogok az irgalmasok, mert nekik is irgalmaznak”.

– Mennyien vettek részt összesen a találkozón? Mely országokat emelné ki?

FRIS

– Hivatalosan mintegy másfél millió résztvevőt vártak a szervezők, és bár a Krakkóba érkezésünkkor szárnyra kaptak olyan hírek, miszerint sokan otthon maradtak a esetleges terrorveszély miatt, ez utólag nem bizonyult valós információnak, a közös programokon résztvevő fiatalok száma az előzetes regisztrációnak megfelelően alakult.

Szembetűnően sok csoport érkezett Olaszországból. Megmosolyogtató momentum, hogy a piros-fehér-zöld nemzeti színek miatt sokan minket, magyarokat is olasznak néztek, különösen az Európán kívülről érkezettek. Az olaszok mögött némileg elmaradva, de még így is komoly számban képviseltették magukat a portugálok, spanyolok és franciák, Dél-Amerikából a brazilok és a mexikóiak, Ázsiából pedig a dél-koreaiak.

– **Soltész Miklós** államtitkár [szegedi sajtótájékoztatója](#) szerint plébániánként egy-egy busznyi fiatalot támogatnak, hogy részt vehessenek a lengyelországi találkozón. **Mennyien utaztak Csongrád megyéből, Szegedről a rendezvényre?**

– A Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodájának szervezésében mintegy százan vettünk részt a világtalálkozón, ennek a létszámnak a fele, köztük én is, mint a Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészségre járó hallgató.

– **Egy ekkora rendezvényen biztos sok nemzet tagjaival találkoztak. A szegediek kikkel építettek ki jó kapcsolatokat?**

– Első helyen természetesen a házigazda lengyeleket kell megemlítenem. A szegedi csoport a világtalálkozó előtt előtalálkozón vett részt Radom városában, ahol családoknál szállásoltak el minket, és egy-egy helyi plébániaközösséggel közösen vettünk részt a programokon. Az ott töltött napok alatt számtalan barátság született, amikor pedig eljött a búcsú ideje, a meghatottság sokakból csalt ki örömkönnyeket mindkét oldalon. A hagyományos lengyel-magyar rokonszenv Krakkóban is érezte hatását. Itt már rendszerint a nemzeti zászlóval jártuk az utcákat, így a helyiek és a világtalálkozóra érkezett lengyel fiatalok könnyen felismertek és szintén nagy lelkesedéssel fogadtak minket, közös fotókat készítettek velünk és hasznos tanácsokat adtak az étkezési lehetőségekről, a tömegközlekedés rendjéről, vagy a látnivalókról. Jó kapcsolat alakult ki a szlovákokkal, a szlovénekkal és az osztrákokkal is, hiszen a világ minden tájáról érkezett, különböző habitusú nép között a szomszédság okán velük találtuk meg legkönnyebben a közös hangot. Emellett több palesztin csoporttal is összeismerkedtünk, akik sokat meséltek az ottani keresztények nehéz helyzetéről.

– Mely programok voltak a legemlékezetesebbek?

– Az előtalálkozón házigazdáink színes programokkal vártak minket: közösen kirándultunk és zárandokoltunk Radom térségében, megszemléltük a város nevezetességeit, ellátogattunk a közeli skanzenbe, ahol megismerkedhettünk a lengyel konyha ízeivel és a lengyel népi kultúrával.

Maga a világtalálkozó a keddi esti nyitó szentmisével vette hivatalosan is kezdetét, melyet a krakkói érsek celebrált a város szélén fekvő Blonia Parkban. A következő napokban ezen a helyszínen került sor a nagy közös esti programokra is: csütörtökön itt köszöntöttük az előző nap Krakkóba érkező Szentatyát, pénteken pedig keresztúton vettünk részt. Délelőttöként a magyar csoportok magyar katekéziseken találkozhattak. Mivel mintegy négyezer magyar fiatal utazott ki a világtalálkozóra, ezek az alkalmak egyszerre három különböző helyszínen zajlottak. Ellátogattunk az Isteni Irgalmasság bazilikájába és az annak altemplomában található, csodálatos „magyar kápolnába”. Szombat este a pápával virrasztottunk a Campus Misericordiae-n. Másnap délelőtt itt került sor a záró szentmisére és a következő világtalálkozó meghirdetésére, amelyet 2019-ben, Panamában rendeznek majd.

– Milyen üzenetet fogalmazott meg *Ferenc pápa* a világtalálkozón?

– A Szentatya többször is megnyilatkozott a találkozó folyamán, rám a virrasztáson elmondott gondolatai voltak a legnagyobb hatással. A félelem bénító hatásáról beszélt, összekapcsolva ezzel két, napjainkban igen aktuális problémát, a közel-keleti keresztényüldözéseket és a fogyasztói társadalomnak az ifjúságra gyakorolt negatív hatásait. Felszólított minket, hogy ne legyünk „díványfiatalok”, győzzük le a félelmet, legyen az akár az erőszaktól, akár az élet kihívásaitól való félelem. Arra hívott minket, hogy hagyjunk nyomot a történelemben, merjünk álmodni és álmainkat megvalósítani. A Szentatya hangsúlyozta: “Isten számít rád, azért, ami vagy és nem azért amid van...Az ő szemében értékes vagy, és értéked felbecsülhetetlen!”